

8. Dec. 1973

FAKTA

Dato:

8. Dec. 1973

Sidetæl:

Notes 73-74 bd 6 s. 36-40

- måske fremgik for mig selv
hade være at ville og skulle
så meget på mit værelse
og hade hinsyne sig af
sig selv?

Paris 8-12-73.

Jeg er dybt træt af
at være her i Savigny,
måske af Paris i det hele
taget. Denne fornemmelser
her skubte det sorte dilemma-
ma. Gys! Et af disse
hjem har jeg og har jeg ikke,
Sydfrankrig er en mindehed,
man er ikke helt sik-
-ker. Denne situation, dette

dilemma er blevet forstærket
ved at jeg i det forløbne
år har været her alene det
meste af tiden.
Det var dog sikkert en god
følelse eller senere alligevel for-
de mindeheder jeg havde fore-
-stillet mig, og Paris kan jeg
sikke her i Paris kan jeg
nå se ikke eksisterer for
mig. Det kan godt være at jeg
sikkert kan mangler selvsagt,
en eller anden form for om-
-gang med verden, men det
-for jeg er ikke i Sydfrank-
-rig, det for jeg kan eks-
-hjemme. Men - når jeg tænker
på det ved søs færd i kløerne,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

den hurtige ændring og kulturelle afvigelser er det ikke længere for os oppe ved den -kon.
Kort sagt står jeg i den situation ikke at vide hvad jeg skal (og den er jo ikke mig!).
Det mytter ikke at jeg der standpunktet at man skal lade tingene udvikle sig af sig selv for situationen nærmer sig det uheldige punkt.
For den de allerede nævnte hvad er så årsagerne til at denne situation er opstået?

Selv om jeg ikke er alone (og det gør mig meget på nervene at være det) & min Bortid også er her, så er det ikke en tilfredsstillende tilværelse for nogen af os.
(Guld og bølge som livs problem - mere uden for i den nye omgang).
Erik Anderson, Evende i Vilde -moesgade, Else Alfeld & C. H. Petersen, Per Kirkeby og flere andre som bor derhjemme udstiller her eller optræder i internationale tidsskrifter & årsoversigts - hvor med jeg som min her været her i 17 år ikke har født et ben til Jorden. Det viser at med

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

de kom min imitationsmidler
der findes idag er det skul
sel lige meget hvor man
bot. Ud over at det selvtal-
-get sig selv min forførelse
at de kun kunne optræde &
is ikke, så er det den de-
-fulje der er bevidst på at
man kan be hævde til
man det & være i misjagt
Så som me situation som
nu.
Boriel på det, som is ikke
betragte som andet end en
lille del af je, så tror is ikke
- lig is er færdig med Paris,
is har virkelig følt det
ud af den som is kom, og
det er is ikke meget.

Ja, kom i hvert fald - nu - ikke
se at hvad Paris egentlig
mitte kunne give mig, er den
mine vord som det efter -
-hinden er blevet at være
her.
Måske for mig i løbet af vores
sammenliv har is sel Boriel så
glad som den efter i rejse
for Aix med Vance - denne
glæde ville is gerne opleve
is og så derfor jelder valget
mod på sigel fra mig,
Det har været dejligt i Paris -
der at være i Paris, man
stort set en fiasco,
og en lang periode var den
i solene til værelse is fortæ
her meget prægtigt, det føle
is ikke den er mere. Selv-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

-fulgt, vil det også være en
rol i selvtal til vore man
Kommmer det at være i sygt-
-frankrig, men så mange
andre f.eks. klimu-
-liste og Borchs forhørlige
føde ved at være der
vil måske kunne gøre
denne i selvtal mindre
pin og så end den er her.
Jag var jo glad da i
føde i Men den, det der
drak mig til Paris var for-
-skillingen om at ved at
være der "hvor det foregår"
ville der også antageligt
Kommme til at foregå en
masse med, og om løsning
mig - det gjorde der to store
ikke.

Med hen syn til omgang med
andre kunne man, hvis man
efterhånden havde følt et fast
sted i sydfrankrig, tage noget
mere hjem f.eks. de varmeste
sommere mindre.
Jag tror også det ville hjælpe
kaldes alt meget på det hvis
man kunne skulle at skal
på benene man havde in-
-retted selv helt fra brunden
og.
Jeg synes det at jeg er kommet
i denne situation kom jeg
hvis fra ved disse fremhals-
-fulvar.
Jag er helt en helt kopt
drat af denne til vore,
det der er Borchs også.
Efterhånden har jeg ikke

noget stort behov for at se
indsættelser, kunstlivet som
sådan blev det mig enormt.
Jeg kunne næppe gætte på mig
at prøve at etablere en
d. værelse der var læstet
hvis andre ting også end
denne permanente beskæftigelse
med kunstlivets mindste
færdigheder, hvor dette at be-
-skæftige sig med kunst
blev en helt afsluttet
ting helt uden ambitioner
- noget man bare gjorde
når man synes det skulle
gøres. Dette er et idealt
og som sådant meget forfaldt
at bygge noget på, men
dette ~~er~~ ønske er ikke desto-

- mindre en af årsagene til
forandringer.

Paris

9-12-73.

Der er mesten indel
i den moderne kunst man
betragter med samme store
udbytte som den gamle
kunst: Mantegna, Uccello,
Leonardo, Vermeer, Rembrandt,
Goya, Chardin, for blot at
vælge nogle af mine ynd-
-lings-
- ting. Forklaring er vel, ja den
er kun en? Si i pædagogik
ud kun en? Si i pædagogik
den at disse billeder vil
noget mere, noget mere,
blot og alene at være maleri?
Moderne kunst har mesten